

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Det er selvfølgelig en tolkning eller en forventning hos spørgeren. Jeg ser det at inddrage det kønspolitiske aspekt netop som en mulighed, idet området ikke bliver dyrket godt nok, og idet der også på det område skal en forpligtelse på.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi til næste ordfører. Det er hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Når man bevæger sig fra den integrationsplan, som regeringen og vi har vedtaget, som Det Radikale Venstre har slået syv kors for sig ved tanken om, og som Socialdemokraterne er sprunget fra, og ind i det her beslutningsforslag, så er det faktisk som at komme fra den dagklare virkelighed ind i en tågebåne.

Det er ikke, fordi jeg vil sige, at alle de tanker og betragtninger, der står i det her beslutningsforslag, sådan er vrøvlede. Det er jo sådan lidt filosoferen, som kan være meget smuk og rigtig, f.eks. det der med, at man skal se på de individuelle kompetencer i stedet for på gruppen og kollektivet. Jeg tror ikke, at der er én arbejdsleder hverken i det offentlige eller i det private, der vil være uenig med forslagsstillerne i det, men hvordan i himlens navn skal man omsætte til lov, hvordan virksomheden skal ledes over for den individuelle medarbejder?

Det, der så bliver tilbage, når alle tågebånerne sådan er viftet væk, så man kan begynde at skelne lidt praktisk lovgivningsarbejde i det, ja, det er jo altså det, at forslagsstillerne vil have en kvotering af medarbejdere af anden etnisk herkomst end dansk. Den kvotering vil man så have igennem på offentlige virksomheder – det kan jeg så til nød forstå – men også gennem sociale klausuler i private virksomheder, som handler med offentlige virksomheder. Og det vil sige, at til syvende og sidst er det, det går ud på, altså positiv særbehandling eller sagt med et andet ord, som lyder knap så pænt, diskrimination.

Det vil Dansk Folkeparti aldrig nogen sinde være med til. Vi har det ufravigelige princip, at når der er et ledigt job, så skal den bedste mand have jobbet. Det skal i hvert fald være op til arbejdsgiveren at ansætte den, han anser for at være den bedste.

Det er jo derfor, at den integrationsplan, vi har lavet, som nu skal implementeres, er så utrolig god. For det, den gør, er jo ikke at forsyne udlændinge med krykker og særordninger, men at tage fat i dem og sige: Nu skal I have et job, eller nu skal I have en uddannelse, nu skal I dygtiggøre jer til på lige fod med danskerne at komme ud på arbejdsmarkedet, for selvfølgelig kan I godt på jeres egne præmisser uden alle mulige hjælpeordninger i form af positiv særbehandling.

Det er blevet fastslået, at det private erhvervsliv gør det godt både af ministeren og af forslagsstillerne, og jeg vil sige, at det får man bekræftet, når man taler med arbejdsgivere, både Arbejdsgiverforeningens bestyrelse og sådan ganske almindelige arbejdsgivere rundtomkring i landet.

Man bliver ofte forbløffet over, hvor dybt optagne de er af integration og af at få udlændinge ud på arbejdsmarkedet. De sukker: Vil I godt lade være med at belaste det arbejde, vi gør, med tåbelige kvoteringsordninger. Og så siger de én ting til: Vi er meget ofte leveringsdygtige med hensyn til job, som udlændinge kunne bestride, men ansøgerne kommer bare ikke.

Kl. 16.05

Og det er jo også derfor, at den integrationslovgivning, som nu skal gennemføres, er så god, fordi den får fat i alle de mange mennesker, som man må have oprigtig ondt af, fordi den tidligere regering har ladet dem sidde på passiv forsørgelse i årevis, så de faktisk aldrig nogen sinde har fået en chance. Og vi ved godt – det gælder os alle sammen – at sidder vi tilstrækkelig længe på passiv forsørgelse, er det simpelt hen ikke til at komme i gang igen. Og det er dem, der får en hjælpende hånd nu til at komme i gang.

Det her synes jeg – undskyld, jeg ville ønske, at jeg kunne finde et mildere udtryk for det – er noget ordgyderi, og jeg kan ikke lade være med at sige: Tænk, hvis nu det som vanvittig tankeeksperiment blev således, at sådan et beslutningsforslag blev vedtaget, så skal jeg love for, at ministeriet fik noget at arbejde med for at omsætte det til lov.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er der nogle korte bemærkninger, og det er først hr. Morten Østergaard, så hr. Kamal Qureshi og hr. Jørgen Arbo-Bæhr.